

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 38/2013
24.04.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Gligorijevića, predsednika veća, Ljubice Knežević Tomašev, Veska Krstajića, Biljane Sinanović i Zorana Tatalovića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda, Zoricom Stojković, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu osuđenog A.D., zbog krivičnog dela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakonika i dr., odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 214/13 od 09.04.2013. godine, podignutom protiv pravnosnažnog rešenja Višeg suda u Beogradu K br. 3870/10 - Kv 4751/12 od 22.11.2012. godine, u sednici veća održanoj dana 24.04.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

I UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitost Republičkog javnog tužioca Ktz 214/13 od 09.04.2013. godine kao osnovan, pa se PREINAČUJE pravnosnažno rešenje Višeg suda u Beogradu K br. 3870/10 - Kv 4751/12 od 22.11.2012. godine, tako što se A.D., osuđen pravnosnažnom presudom Višeg suda u Beogradu K br. 3870/10 od 07.12.2010. godine na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri (4) godine i deset (10) meseci OSLOBAĐA od izvršenja dela jedinstvene kazne zatvora u ukupnom trajanju od jedne (1) godine, četiri (4) meseca i jedan (1) dan.

II ODREĐUJE SE da se ima izvršiti ostatak jedinstvene kazne zatvora u trajanju od tri (3) godine, pet (5) meseci i dvadesetdevet (29) dana, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru i na izdržavanju jedinstvene kazne zatvora, počev od 26.08.2010. godine, pa nadalje.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Višeg suda u Beogradu K br. 3870/10 - Kv 4751/12 od 22.11.2012. godine, osuđeni A.D., koji se nalazi na izdržavanju jedinstvene kazne zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine i 10 (deset) meseci, po pravnosnažnoj presudi Višeg suda u Beogradu K br. 3870/10 od 07.12.2010. godine, oslobođen je od izvršenja 25% kazne zatvora, tako što je utvrđeno da se osuđeni oslobađa od izvršenja dela jedinstvene kazne u trajanju od 1 (jedne) godine, 2 (dva) meseca i 15 (petnaest) dana.

Istim rešenjem je određeno da se prema osuđenom A.D. ima izvršiti ostatak kazne u trajanju od 3 (tri) godine, 7 (sedam) meseci i 15 (petnaest) dana.

Osuđenom je u jedinstvenu kaznu zatvora uračunato i vreme provedeno u pritvoru počev od 26.08.2010. godine, pa nadalje.

Protiv rešenja Višeg suda u Beogradu K br. 3870/10 - Kv 4751/12 od 22.11.2012. godine, Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz 214/13 od 09.04.2013. godine, zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP u vezi sa odredbom člana 3. u vezi sa članom 1. stav 1. Zakona o amnestiji, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud zahtev uvaži, a rešenje Višeg suda u Beogradu K br. 3870/10 - Kv 4751/12 od 22.11.2012. godine preinači tako što će osuđenog A.D. osloboditi od izvršenja jedinstvene kazne na koju je osuđen presudom Višeg suda u Beogradu K br. 3870/10 od 07.12.2010. godine, za procenat oslobođenja u skladu sa odredbom člana 3. i člana 1. stav 1. Zakona o amnestiji.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu odredbe člana 422. stav 3. ZKP, u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca, osuđenog A.D. i njegovog branioca, adv. Z.B., na kojoj je razmotrio spise predmeta, zajedno sa pobijanim rešenjem, pa je po oceni navoda u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca je osnovan.

Osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca ukazuje da je pravnosnažnim rešenjem Višeg suda u Beogradu K br. 3870/10 - Kv 4751/12 od 22.11.2012. godine, učinjena povreda krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP u vezi odredbe člana 3. u vezi člana 1. stav 1. Zakona o amnestiji.

Iz spisa predmeta proizilazi da okrivljeni A.D. izdržava jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri (4) godine i deset (10) meseci na koju je osuđen pravnosnažnom presudom Višeg suda u Beogradu K br. 3870/10 od 07.12.2010. godine u koju mu je uračunato i vreme provedeno u pritvoru počev od 26.08.2010. godine pa nadalje. Izričući jedinstvenu kaznu zatvora prvostepeni sud je prethodno okrivljenog A.D. oglasio krivim za krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 246. stav 1. KZ i utvrdio mu kaznu zatvora u trajanju od tri (3) godine i pet (5) meseci. Istovremeno je sud opozvao ranije izrečenu uslovnu osudu presudom Trećeg opštinskog suda u Beogradu K broj 245/07 od 23. 11. 2007. godine i uzeo mu kao utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od jedne (1) godine i deset (10) meseci, koja predstavlja jedinstvenu kaznu koja je okrivljenom izrečena nakon utvrđivanja pojedinačne kazne zatvora u trajanju od jedne (1) godine i pet (5) meseci za krivično delo teške krađe iz člana 204. stav 1. tačka 1. KZ i pojedinačne kazne zatvora u trajanju od šest (6) meseci zbog krivičnog dela iz člana 233. stav 3. KZ RS.

Odredbom člana 3. Zakona o amnestiji propisano je da se pravnosnažno osuđena lica, kojima je izrečena jedinstvena kazna zatvora, oslobađaju od izvršenja jedinstvene kazne za procenat oslobođenja od izvršenja kazne propisane ovim zakonom, prethodno utvrđene pojedinačne kazne za krivična dela obuhvaćena ovom amnestijom.

Pobijanim rešenjem Višeg suda u Beogradu osuđeni A.D. je oslobođen od izvršenja 25% jedinstvene kazne zatvora u trajanju od četiri (4) godine i deset (10) meseci, što čini ukupno umanjeno kazne za jednu (1) godinu, dva (2) meseca i 15 dana.

Ovakvom odlukom Viši sud u Beogradu je postupio protivno odredbi člana 3. Zakona o amnestiji koja određuje da se jedinstvena kazna umanjuje za procenat oslobođenja od izvršenja prethodno utvrđene pojedinačne kazne za krivična dela koja su obuhvaćena amnestijom. Time je Viši sud učinio povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP na štetu okrivljenog, na koju se ukazuje u zahtevu za zaštitu zakonitosti.

Utvrdivši da je zahtev osnovan, Vrhovni kasacioni sud je preinačio pravnosnažnu odluku, tako što je, primenjujući odredbu člana 3. Zakona o amnestiji najpre utvrdio procenat oslobođenja od izvršenja kazne prethodno utvrđenih pojedinačnih kazni koje su ušle u sastav jedinstvene kazne koja je predmet odlučivanja po Zakonu o amnestiji.

Jedinstvena kazna na koju je osuđen okrivljeni A.D. - u trajanju od četiri (4) godine i deset (10) meseci sastoji se od pojedinačne kazne u trajanju od tri (3) godine i pet (5) meseci, za krivično delo iz člana 246a stav 1. KZ, te pojedinačnih kazni zatvora - u trajanju od jedne (1) godine i pet (5) meseci za krivično delo iz člana 204. stav 1. tačka 1. KZ i pojedinačne kazne zatvora u trajanju od šest (6) meseci za krivično delo iz člana 233. stav 3. KZ RS (koje su ušle u sastav jedinstvene kazne zatvora u trajanju od jedne (1) godine i deset (10) meseci).

Imajući u vidu da je jedan od kriterijuma za određivanje procentualne vrednosti oslobođenja od kazne po Zakonu o amnestiji - i krivično delo, to je za svaku pojedinačnu kaznu prethodno određen procenat oslobođenja i utvrđen deo kazne od čijeg je izvršenja osuđeni oslobođen.

Tako je utvrđeno da se kazna zatvora u trajanju od tri (3) godine i pet (5) meseci, umanjena za 25% ima umanjiti za deset (10) meseci i osam (8) dana; kazna zatvora u trajanju od jedne (1) godine i pet (5) meseci, umanjena za 25% ima umanjiti za četiri (4) meseca i osam (8) dana; kazna zatvora u trajanju od šest (6) meseci – umanjena za 25% ima umanjiti za jedan (1) mesec i 15 dana.

Kada se za vreme oslobođenja od izvršenja pojedinačnih kazni umanjuje jedinstvena kazna zatvora, utvrđuje se da je deo kazne od koga je osuđeni oslobođen – ukupno jedna (1) godina, četiri (4) meseca i jedan (1) dan, a da je ostatak kazne koji se ima izvršiti – tri (3) godine, pet (5) meseci i 29 dana. U ostatak kazne se okrivljenom uračunava vreme koje je proveo u pritvoru i na izdržavanju kazne.

Stoga je Vrhovni kasacioni sud, uvažavajući navode iz zahteva Republičkog javnog tužioca, u kojima ističe povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP u vezi člana 3. i članom 1. stav 1. Zakona o amnestiji, preinačio rešenje Višeg suda u Beogradu K br. 3870/10 – Kv 4751/12 od 22.11.2012. godine tako što je utvrdio deo kazne za koji se okrivljeni ima osloboditi i odredio da osuđeni A.D. ima izvršiti ostatak kazne u trajanju od tri godine, pet meseci i 29 dana, računajući od stupanja na izdržavanje kazne, odnosno od dana 26.08.2010. godine.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova ("Službeni glasnik RS" br. 116/08), i člana 24. stav 7. ZKP, a primenom člana 425. stav 1. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća

Zorica Stojković,s.r.

- sudija

Predrag Gligorijević,s.r.